

מ"י 20610/02/14 - מדינת ישראל נגד מאהר עובידאת, מוראד עובידאת

בית משפט השלום בנצרת

מ"י 20610-02-14 מדינת ישראל נ' עובידאת ואח' 11 פברואר 2014

בפני: כב' השופטת - לילי יונג-גפר, סגנית הנשיא

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
החשודים	1. מאהר עובידאת 2. מוראד עובידאת

נוכחים: מטעם המבקשת - רס"מ מיכאל ללוש

מטעם החשוד 1 - בעצמו ועו"ד עלאא סלימאן - סנגוריה ציבורית

מטעם החשוד 2 - בעצמו ועו"ד איאד אבו אסחק - סנגוריה ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשטרה מבקשת להאריך את מעצרו של החשודים ב- 5 ימים, לשם חקירת החשד לביצוע עבירה של תגרה.

עפ"י החשד, היו החשודים מעורבים אתמול בתגרה שפרצה בתחום מפעל במגדל-העמק בו עובד החשוד מס' 2. בשלב הראשון התרחשה התגרה בין החשוד 2 לבין בן המשפחה היריבה ולאחר מכן הסלים האירוע כאשר כל צד הזעיק בני משפחה נוספים לעזרתו, וכתוצאה מכך נפצעו הן שני החשודים והן אדם אחד לפחות מן המשפחה היריבה.

המשטרה עצרה 5 אנשים בחשד למעורבות בתגרה אך לאחר שנחקרו נערכה סולחה בין שתי המשפחות היריבות במעורבותו של יו"ר המועצה המקומית, אשר אף העביר פניה לפיקוד המשטרה לשחרר את כל העצורים למען השגת שלום ושלווה. כתוצאה מפניה זו, החליטה המשטרה לבקש את שחרורם של שניים מן המעורבים מבני המשפחה היריבה למעצר בית בבתייהם בכפר זרזריר ואילו מעצרו של השלישי הוארך ביומיים.

נותרו, איפוא, שני החשודים שבפני שאף את מעצרו מבקשת המשטרה להאריך, וזאת ב- 5 ימים תמימים.

עמוד 1

עיינתי בתיק החקירה ובדו"ח הסודי שסומן על ידי ונחה דעתי כי קיימת תשתית ראייתית הקושרת את החשודים לחשדות המיוחסים להם וכן מתקיימות ללא ספק עילות מעצר של מסוכנות ושל חשש לשיבוש החקירה בדרך של תיאום גרסאות, או השפעה על עדים.

חרף זאת, החלטתי להורות על שחרורם של החשודים, וזאת מטעם אחד ויחיד והוא האפליה הבוטה והבלתי מוסברת של שני החשודים אל מול שני החשודים ששחררו. עיון בתיק החקירה מלמד, כי גם חיפוש מעמיק ודקדקני לא יעלה ולו הבדל אחד בין השניים ששחררו לבין השניים שבפניי, וזאת הן מבחינת חומרת המעשים המיוחסים להם, הן מבחינת עוצמת הראיות הקיימות נגדם והן מבחינת הערם הפלילי.

נשגב מבינתי כיצד זה מרשה לעצמה המשטרה לבקש את שחרורם של שני חשודים בעקבות הסכם סולחה, לטענתה, ולאחר מכן לבקש את הארכת מעצרם של שני חשודים אחרים באותה פרשה שמצבם זהה, וזאת אף לתקופה ארוכה יותר מן התקופה שהוקצבה למעצרו של החשוד היחיד שמעצרו הוארך.

שאלות שהפניתי אל החוקר בעניין זה בבקשה לנמק את אותה אפליה ואת השוני ביחסה של המשטרה לא זכו להסבר מניח את הדעת, או למעשה הסבר בכלל, למעט הטענה התמוהה כי המשטרה מתייחסת אך ורק למעשים ואינה שוקלת טענות אפליה.

אכן, גם אילו הייתה המשטרה טוענת כי השניים ששחררו שוחררו עפ"י שיקול דעת מוטעה, אין בכך כדי להביא אוטומטית לשחרורם של החשודים שבפניי בבחינת הוספת טעות על טעות קודמות. עם זאת, על מנת להתגבר על טענת האפליה במקרה זה, יש צורך בנימוקים כבדי משקל ובמסוכנות ברמה כה גבוהה עד כי היא גוברת על שיקולי האפליה. בנסיבות שתוארו לעיל, אינני סבורה כי הובאו נימוקים אלו המצדיקים את האפליה אל מול החשודים ששחררו ועל כן, ומטעם זה בלבד, יש להורות על שחרורם.

אציין, כי החשודים האחרים שוחררו למעצר בית בבתייהם אך חרף זאת ביקשתי לברר את האפשרות לשחרר חשודים אלו למעצר בית מחוץ לכפרם. אפשרות כזו אינה קיימת אך מאידך, הוצע כי החשודים ישהו במעצר בית בבית דודם המרוחק, לדבריהם, כ- 3 ק"מ מבתי החשודים האחרים ששחררו.

בנסיבות אלו, ובהתחשב בסולחה שנערכה ואשר גם המשטרה ראתה בה עילה מספקת לשחרורם של האחרים, סבורני כי ניתן להסתפק בחלופה זו.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על שחרורם של החשודים בתנאים הבאים:

1. החשודים ישהו בתנאי מעצר בית מלא בבית דודם מר עבדאללה סאלח עבידאת בכפר זרזיר, ליד בית הספר היסודי, וזאת עד ליום 20/2/2014.

בכל עת ישהו עם החשודים דודם הנ"ל, או אשתו גב' רסמיה עבידאת, אשר יפקחו על קיום תנאי החלופה.

2. ייאסר על החשודים ליצור, או לקיים קשר כלשהו עם המעורבים האחרים בפרשה מבני המשפחה היריבה, או מי מבני משפחתם, אף זאת עד ליום 20/2/2014.
3. החשודים יתייצבו להמשך החקירה ככל שידרשו, כאשר הם מלווים ע"י אחד המשמורנים.
4. כל אחד מן החשודים יפקיד סך 2,000 ₪ במזומן וכן ימציא ערבות צד ג' של כל אחד מן המשמורנים ע"ס 5,000 ₪ כל אחת, להבטחת קיום תנאי השחרור.
ערבות צד ג' יכול ותיחתם בתחנת המשטרה במגדל העמק.
5. המשטרה תהיה רשאית להיכנס בכל עת לביתו של מר עבדאללה עבידאת, על מנת לוודא קיום תנאי השחרור.

**ניתנה והודעה היום י"א באדר
התשע"ד, 11/02/2014 במעמד
הנוכחים.
לילי יונג-גפר, שופטת סגנית הנשיא**